

دانایی برای عمل

گفته شد که تفاوت انسان با سایر مخلوقات به قدرت تفکر و گویائی اوست، انسان بعده چهارم خلقت است، حال بدانید مقایسه انسان را با سه بعد مخلوقات دیگر، پایه و اساس حرکت انسانی دست یابی به اندیشه است.

انسانی که نطق اندیشمندانه نداشته باشد و قدرت تفکر او به موج اندیشه نباشد چون جماد، بعده اول مخلوقات است، جماد حرکت درونی دارد و انسان جان دارد و صاحب حرکت درونی است، آنچه قابل به ارزش است برای انسان حرکت بیرونی اوست می دانید که جمادات قدرت تکثیر ندارد، انسان تنها که فقط خود به تنها ای مشغول حیات است،

تکثیر ندارد، چون همان جماد است که تنها تحول دارد، تحول چنین انسانی تنها بر اساس تحولات فیزیکی می‌باشد، تنها از لحاظ فیزیکی رشد دارد و آنگاه پس از مرگ دوباره متولد خواهد شد به عناصر سازنده، چنین اشخاصی هیچ ارزشی به درگاه الهی ندارند زیرا نتوانسته اند قدرت تفکر خود را بشناسند.

انسانی که قدرت گویایی دارد ولی گفتار او از روی عقل و منطق عدالتگرایی نیست چون بعد دوم مخلوقات هم خانواده نباتات است از گروه نباتاتی که بی ثمر هستند، نباتات قدرت تکثیر و حرکت دارند و انسانی که در این محدوده قرار دارد خود را تکثیر می‌نماید از قدرت فکرونطیق خود استفاده می‌کند با محدودیت، محدود است به

حیات دنیا ای و چون
شرائط خوب باشد از
نظر دنیوی، تکثیر فراوان
دارد و چون شرائط بد
شود ضعیف و ناتوان شده
و در انتها به مرگ

راضی خواهد شد، همان گونه که نباتات پیرو
شرائط محیط هستند چنین انسانهای نیز تنها
پیرو شرائط محیط خود هستند و تنها در
برابر عوامل محیطی خود واکنش نشان
میدهند، تولید مثل دارند، و در برابر تولید مثل

خود هیچ مسئولیتی
رانمی پذیرند و
فرزند حاصل شده را
تنها به دست عوامل
حاکمه می‌سپارند، گروه سوم که
واقع بعد سوم یعنی
حیوانات هستند

تنها کمی مسئولیت پذیرند و براساس غریزه

های وجودی خود حرکت می نمایند
خاصیت حیوانی دارند و براساس قانون جنگل
ادامه حیات دارند و معتقدند که باید توان خود
را با دارائیهای دنیوی افزایش دهند و به
دنبال آن به هر صورتی که تها رضایتمندی
خودشان را فراهم نمایند ادامه حیات
میدهند، قدرت آنها سلط غریزه آنها است و از
نطق خود تهادر جهت فریب دیگران
و حاکمیت خود استفاده می نمایند، و اما انسان
چه کسی است؟

انسان کسی است که از قدرت تفکر خود
بدرستی استفاده نماید، و قبل از انجام هر
نوع از عمل با استفاده از عقل و شعور و
منطق عدالتگرایانه عمل مورد نظر را به
درستی کنکاش نماید و تا آنکه برنتیجه عمل
خود بدرستی واقف نشده است صبر را پیشه
خود سازد و به تحقیق و تجسس در مورد عمل
خود ادامه دهد، **آیا قدرت تفکر و همچنین اراده**
واختیار را خداوند خالق برای چه منظوری
به انسان عطا فرموده است؟

انسان باید فکر کند، مطمئن شود و آنگاه با اختیار و اراده راه خود را انتخاب نماید، تا آنکه در انتهای اعمال پژوهشی و شرمساری خود را فراهم ننماید، بهره مندی انسان از عقل و شعور باعث شده است که انسان قادر به فکر کردن باشد، خاصیتی که در سه بعد اول، جماد، نبات و حیوان وجود ندارد، حال بدانید که تفکر بدون در نظر گرفتن منطق عدالتگرایانه در ادامه چون قانون احتمالات است و ممکن است حرکت انجام شده رضایت بخش باشد و ممکن است نتیجه ناخشنود کننده باشد، پس چه باید کرد تا آنکه نتیجه عمل صد درصد درست و حقیقی باشد خواه این نتیجه فی الحال شمارا راضی کرده باشد و یا ناراضی باشد؟ اساس حرکت در همین نقطه است لازمه اش برقراری ارتباط با خداوند است و این ارتباط ناشی شده از انجام نیکی ها و دوری نمودن از زشتی ها خواهد بود، حال موارد توضیح داده شده را در دو بازی، منچ و شترنج جویا شوید، منچ

صفه ای است مشبک (خانه، خانه) که خانه اول شروع حرکت و خانه های بعدی بعضیها دارای نرده بان برای صعود کردن و بعضیها دارای ماربرای گزیدن و سقط کردن و بعضیها بدون این دو مورد و خنثی، و در انتهای خانه مقصد و هدف است این بازی دارای یک تاس مکعبی شکل است که بر هر کدام از این سطوح نقطه ای به عنوان عدد حک شده است، سطحی یک نقطه بعنوان عدد یک، سطحی دو نقطه بعنوان عدد دو و تا سطح ششم به عنوان عدد شش، حال تاس را به هوا پرتاپ کرده و هر عددی به سطح بالائی تاس باشد بر اساس همان عدد حرکت شروع شده و در خانه ها جلو خواهد رفت، بداینید در این بازی اساس حرکت قانون احتمالات است

احتمال بالا قرار گرفتن هر سطحی **یک ششم** است، و هرگز نمی توان تعیین کرد کدام سطح طرف بالا قرار گیرد، حال ممکن است با عدد آمده شما وارد به خانه ای شوید که مار در

آن باشد و باعث سقوط شما شود و یا نرده بان
باشد و باعث صعود شود و یا آنکه خنثی باشد
، در اینجا تولد انسان شروع بازی است و
هر عملی که شخص انجام می دهد چون
پرتاب تاس است و باعث حرکت خواهد
شد، انسان که همسو با اندیشه نباشد گاهی به
نرده بان رسیده و صعود می کند که شرایط
شادی او را فراهم می نماید و گاهی مار او
را می گزد و سقوط می کند که باعث
ناراحتی او خواهد شد و بالاخره هنگام مرگ
هنگامه پایان بازی اوست و درمجموع ما
بین این صفحه بازی حیران و سرگردان
خواهد بود و هیچگاه به هدف نخواهد رسید،
از نظر علمی قانون احتمالات حاکم
برقرارگرفتن تاس بر سطح است ولی از
نظر عرفان بر حرکتهای انسان که چون
پرتاب تاس است دو نیروی خارق العاده
عامل می شوند که این تاس به چه حرکت
قرار گیرد، نیروی الهی و نیروی شیطانی
نیروی الهی بر اساس عدالت وارد عمل

میشود و نیروی شیطانی بر اساس فریب و ریاکاری، **حال بدانید که علم عرفان چیست؟** عرفان یعنی **شناخت**، حال سؤال می‌شود شناخت چه؟ شناخت دو نیروی حاکم ، نیروی الهی و شیطانی ، نیروی الهی برکل خلاقت حاکم است و نیروی شیطانی حاکم بر نفس انسان است و علم عرفان دو نیرو را شناسا می‌کند و به شمامی آموزد که چگونه نفس را کنترل کنید و آن را در راستای نیروی الهی قرار دهید ، حال بدانید که نیروی الهی قادر است و دانایی نیروی نفس که همان شیطان وجود است ناتوان می‌باشد وجاهل ، پس نیروی الهی تاس را قادر است به هر حالت که اراده نمود برسط واقع کند و همچنین می‌داند حالتی را واقع می‌کند نتیجه چه خواهد شد و اما کل این حرکتها بر اساس عدالت صورت خواهد پذیرفت، نیروی شیطانی نه قادر است حرکت را تغییر دهد و نه از نتیجه آگاه است و اما هنگامی حرکت انجام شده و نتیجه معلوم شد تها شمارا فریب

خواهد داد، او قبل از حرکت شمارا فریب
داده و باعث انجام منفی ها توسط شما خواهد
شد و این چنین براساس قانون عدالت الهی
نتیجه حرکت شما منفی شده و عوامل
نارضایتی و کفران خداوند در وجودیت شما
پایه ریزی خواهد شد، پس این بدانید که شما
قبل از انجام هر حرکتی ابتدا نیت دارید و بعد
اجرای عمل، چنانچه نیت و اجرای عمل شما
مثبت باشد نتیجه صد در صد مثبت خواهد
بود و شما باید دقیق کنید که نتیجه مثبت را
شیطان وجودتان منفی نمایانگر ننماید و برای
اجرای این امر هرگاه بعد از انجام عملی
دچار یاس و نامیدی و یا سرخوردگی شدید
بازگشت کنید به نیت خود و همچنین
اجراییات عملی خود را دوباره مورد بازبینی
قرار دهید و چنانچه در مجموع مثبت بود از
کرده خود راضی باشد و خداوند را
سپاسگزار، و آنگاه مبارزه کنید با نفس
فریبکارانه و به خود قوت دهید و امید واری
بخشید که حرکت شما صحیح بوده

است، شیطان وجود سعی دارد ابتدا نیتهای شمارا که همان خواسته های شما می باشند تحت نفوذ خود در آورد و خواسته هائی را به شما تفهیم نماید که لازم برای شما نیست، پس از خواسته های بی مورد جداً دوری نمایید، مرحله بعدی شیطان وجود سعی دارد اجرائیات عملی شمارا تحت کنترل فرمانهای خود در آورد، پس باید هنگامی که اجرای عملی برای شما ثابت شد که مثبت است با

تمام قوا حرکتها را اجرائی نمایید و تلاش کنید تمام حرکتهای شما سمت وسوی مثبت داشته باشد، پس

بدانید آنجا که حرکتی تحت اختیار وارد شما نیست و شما از نتیجه حرکت آگاهی ندارید چه خواهد شد و این حرکت ظاهراً تحت تاثیر قانون احتمالات است **باید نیت ها و حرکت**

های بعد از آن عمل را مورد تفکر قرار داده و جملگی آنها را براساس منطقی عدالتگرا و مثبت پایه ریزی کنید تا در انتهای آن حرکت مورد نظر مثبت شکل گیرد، صفحه زندگی انسان با تولد شروع و بازی زندگی آغاز می‌گردد و هر نیت و عملی چون پرتاب همان تاس است و چنانچه شخص خواسته هایش خواسته های الهی و حرکت هایش حرکت های مثبت باشد او مرتبأ وارد به خانه هائی خواهد شد که دارای نرdbان صعودی هستند تا آنکه بالاخره به خانه نهائی یعنی شناخت خود وارد خواهد شد و آنگاه که خود را شناخت خالق خود را خواهد شناخت، **مسئله اصلی برای شخص داندن** بر نوع خواسته هایی باشد که بداند چه باید بخواهد و چه باید بخواهد، حد و مرز خواستن ها و خواستن ها را انبیا

و اولیا خدا معلوم کرده اند، با دقت به آنها عمل کنید، عمل های شما پیرو خواستن ها و نخواستن های شما اجرائی میشود و چون دانا بر خواستار و یا عدم خواستار نباشد بدانید که اعمال شما تحت نفوذ نفس شیطانی واقع خواهد شد، انجام عمل منفی، خواستن و نخواستن را منفی نموده و در مجموع نیت و عمل هر دو منفی خواهد شد و آنگاه شخص هر پرتابی انجام می دهد یعنی هر عملی انجام می دهد بجای آنکه به خانه هدف یعنی شناخت خود نزدیک ترشود مرتبا از آن دور و دورتر شده و در زندگی حیران و سرگردان خواهد شد تا آنگاه که مرگ فرارسد، انسان حیران در صفحه زندگی با ورود مرگ در همان حالت حیرانی جان خود را از دست داده و در همان عالم سرگردانی قرار خواهد گرفت.

آن که می گویند ما حیران و سرگردان
نیستیم و مشغول زندگی خود هستیم و از
زندگی خود لذت میریم بدانند که چون بر
حقیقت زندگی آگاه نیستند و نفسشان آنها را
فریب داده است، تفکری جاھلانه دارند که
چنین تصور می کنند و خداوند تها
هنگامی حقیقت زندگی را برای آنها
روشن خواهد نمود که لحظه خروج جان
از کالبد جسمی باشد و تها در این هنگام
است که خداوند صفحه زندگی را به
روئیت آنها در آورده و جایگاه آنرا تا
رسیدن به هدف معلوم و مشخص خواهد
نمود، و هر شخصی با دیدن جایگاه خود
خشند و یا ناخوشنود از دنیا خواهد رفت.
ذات خود را بشناسید و بدانید که چگونه
ذاتی دارید، شمامی توانید به ذات بدنهان
وجود خود پیوندی ثابت زده و خود را
جویا و عملگرای ثابت ها نمائید، در

مجموع تلاش کنید خواستن ها و نخواستن
های حقیقی را بشناسید یعنی معروف ها
و منکر های حقیقی را بشناسید و بدانید،
چون حقیقت هارا شناختید آنگاه می توانید
تصمیمات حقیقی را اتخاذ نمایید و چون
تصمیمات شما مثبت شد اعمال انجامی
شما مثبت خواهد شد و چون این دو پایه
مثبت شود شما به هدف الهی که همان
خانه آخر است وارد خواهید شد و خود را
خواهید شناخت، شناخت معروف ها
و منکر ها شما را وارد بازی شطرنج
خواهد نمود، در بازی شطرنج حریف
رو بروی شما صفات آرائی نموده است

همانگونه که شما
صفات آرائی نموده
اید، یک طرف
صفحه شطرنج
معروف ها صفات

آرائی نموده اند و طرف مقابل منکرها
صف آرائی کرده اند محرک معروف
ومنکر هردو وجود خود شما میباشد،
محرك معروف ها عقل و منطق
عدالتگر ایانه است و محرک منکرها نفس
شیطانی وجود میباشد، مهره های شطرنج
صفت ها میباشند، بازی به هنگام تولد
آغاز شده و صفت ها با هم درگیری شوند
و در اثر این درگیری صفتی از وجودیت
انسان خارج و صفتی ماندگار خواهد
شد، حال اگر ذات شخص منفی باشد خروج
هر کدام از صفات مثبت از صفحه وجودی
او باعث شادی او خواهد شد و اگر ذات او
مثبت باشد خروج هر صفت منفی باعث
شادی او خواهد شد.

چنین است که انسان موفقیت های خود را
جشن می گیرد، حال باید از خود سؤال
کنید که آیا موفقیت شما حقیقی است و یا

غیر حقیقتی؟

حقیقت را کجا یافته؟

آنچه اکنون خدا را

یافتم...

خدا را کجا یافته؟

آنچه که هر مخلوقی طبق خواست واراده خداوند اجرای فرمان نمود.

مخلوقات همگی اجرای فرمان‌های الهی را دارند و اما انسان صاحب اختیار، بعضی‌ها اجرای فرمان‌های خدا را دارند و بعضی‌ها اجرای فرمان‌های خود را شیطانی خود و در هنگام مرگ است که خداوند موقعیت او را نشان داده و با دانستن وضعیت خود هنگام لحظه آخر حیات وارد خواهد شد به حسرت و ندامت یا به شادی و شعف.